

Festival soudobé hudby MusicOlomouc potřeťí

Filip Hajdu

Mezinárodní festival MusicOlomouc, jehož třetí ročník se konal 26. 4. – 4. 5. 2011 v Olomouci a Jeseníku, se řadí mezi významné tuzemské koncertní přehlídky soudobé hudby, jež se v poslední době zapsaly

Karen Bentley Pollick

fota MO

do povědomí odborné i laické veřejnosti. Na celkové šesti koncertech a dvou besedách o hudbě posledních dvaceti let se představila řada vynikajících souborů a interpretů. Na prvním koncertě (26. 4.) vystoupila v Kapli Božího Těla Uměleckého centra Univerzity Palackého americká houslistka **Karen Bentley Pollick**, která zahrála několik skladeb pro housle a elektronické zvuky soudobých amerických skladatelů. K nejzajímavějším kompozicím patřil *Duet s Bobíkem* Briana C. Moona, v němž na podkladě upravených nahrávek štěkotu loveckého psa houslistka bravurně dotvářela rytmic-

kou i melodickou stránku díla, přičemž se několikrát identicky propojila s intonací a barvou zvukové stopy. Další skvělý výkon předvedla Karen Pollick v skladbě *Solo blues* osmadvacetiletého amerického skladatele Dana Tepfera, napsané pro housle a klavír, avšak pouze pro jednoho hráče. Houslistka využila veškeré možnosti pro udržení zvuku obou nástrojů (zejména pomocí pravého pedálu klavíru), u kterých se ve hře střídala, nebo hrála současně jednou rukou na každý nástroj.

Zajímavá komorní vystoupení v Kapli Božího Těla nabídl koncert skladatelů tvůrčích center Olomouc, Ostrava a Plzeň (2. 5.). Již v prvním kuse *Sblížení protikladů* pro klarinet a cimbál své umění dokonale předvedli klarinetista **Aleš Pavlorek** (autor skladby) a cimbalista **Daniel Skála**. Nádherné dynamické a barevné nuance, odstupňované od piana pianissima až do zvukově plných ploch, vše v naprosté rytmické shodě, zaslouženě sklídily dlouhotrvající potlesk olomouckého publika. K následujícím umělecky nápaditým titulům patřila „témbrově“ laděná skladba *Když vážkobdění vychmyřuje svět* Marka Kepřta (premiéra) pro trubku, violoncello a cembalo nebo *Concerto fantasía* Milana Báchorka pro cimbál a smyčcové kvarteto. Naopak skladatelskou i interpretační invenci postrádala *6. klavírní sonáta* Jiřího Bezděka v podání klavíristky **Věry Müllerové**. Strhující virtuózní výkon zopakoval v *Preambule a Toccaté* Jana Meisla pro cimbál sólo Daniel Skála, který velmi koncentrovaně předvedl několik pozoruhodných zvukových a technických možností tohoto ve vážné hudbě opomíjeného nástroje. Zřejmě neočekávanější koncert festivalu, který se uskutečnil 28. dubna v Redutě Moravské filharmonie Olomouc, přinesl premiéru *Koncertu pro klavír a orchestr* Emila Vlkického. Dílo olomouckého rodáka a uznávaného jazzového pianisty zahrál Francouz **Jonas Vítand** za doprovodu **Moravské filharmonie** pod vedením šéfdirigen-

ta **Petra Vronského**. Jindy nepříjemně kovově znějící olomoucký Bösendorfer se skvěle hodil pro autentický zvuk této kompozice, v níž se skloubily inspirace klasické, lidové a jazzové hudby. Pianista předvedl znameňitý výkon. Jeho různá úhozová technika korespondující s aktuálním druhem hudby, frázování, rytmická pregnanost a maximální soustředěnost při souhře s olomouckým symfonickým tělesem poskytl opravdu výjimečný umělecký zážitek. Dalším vynikajícím umělcem večera byl hobojista **Vilém Veverka**, který se představil v *Koncertu pro hoboj a komorní orchestr* Martina Hyblera. Veverka ukázal své mistrovství v mnoha hráčsky obtížných místech, přičemž využil i méně standardní způsoby hry – multifonika, nejrůznější glissanda a flažoletová tremola. Jeho interpretační nasazení jaksi předčilo uměleckou kvalitu Hyblerovy kompozice, u níž se někdy doprovod orchestru jevil zcela zbytečný... I následující kompozice a koncerty (3. 5. smyčcové kvarteto **FAMA Q**, 4. 5. studenti a pedagogové olomoucké konzervatoře) přinesly několik nových zajímavých momentů. Jedním z nejpozitivnějších jevů letošního festivalu byla vysoká návštěvnost představení. Třetí ročník MusicOlomouc se svojí dramaturgií a organizací může právem řadit mezi renomované tuzemské přehlídky soudobé hudby. ■

Vilém Veverka

Ars Brunensis a jeho Vzývání

Boris Klepal

Perfektní výkon sboru, sólistů i instrumentalistů v kombinaci s dramaturgií, která považuje provozování současné hudby za samozřejmost. To byly hlavní atributy koncertu sboru **Ars Brunensis**, souboru bicích nástrojů *Dama Dama* a dalších hostů (*Vzývání*, 22. 4., divadlo Reduta, Brno). Úvodní *Liturgické písně* Zdeňka Lukáše předvedly vlastně všechno, co zdobilo výkon sboru po celý koncert. Přesnou intonaci i rytmus, krásnou výslovnost, kompaktní zvuk i čitelnost jednotlivých hlasů. Jemné závěrečné pianissimo s perfektně sezpívanými a jemně znějícími sykavkami podtrhlo meditativní charakter třídního cyklu. *Nomen omni*

Aloise Piňose na text vytvořený z kombinací deseti hlásek mělo kontrastní náladu duchovního vytržení, které se obrací k prapodstatě vnímání a komunikace. **Dan Dlouhý** působil více jako zprostředkovatel šamanského rituálu než interpret klasické skladby. Lukášova *Modlitba* byla jako vydechnutí a uklidnění po náročném výkonu a uzavřela první pomyslnou část koncertu. Instrumentální intermezzo zahájil Dan Dlouhý elektroakustickou kompozicí pro theremin a magnetofonový pás *Sublimace*. Zdobilo ji především jemné zacházení s konkrétními zvuky a virtuózní ovládání theremínu. Attacca navázaly *Hyperperrytmy* v podání

Dama Dama, extaticky gradující skladba pro bicí nástroje, která připravila půdu pro dvě závěrečné skladby, v nichž se všechny předchozí přístupy a nálady střetly.

Mládenci v peci ohnivé Vladimíra Franze je skladba plná vnitřní energie a kombinace příběhu z knihy Daniel s mnohem pozdějším křesťanským textem a přináší i silné etické poselství. Zároveň je ale pro interprety i posluchače velmi zábavná, je-li takové slovo ve starozákonním kontextu vhodné. Závěrečné *Zaklínání železa* Velja Tormise bylo jakýmsi pohanským protipólem *Mládenců* a připomínkou původního chaosu. Estonština navíc velmi krásně a pro nás tajemně zní, vytváří dojem vážného sdělení z hlubin věků... Sbor Ars Brunensis udělal z Bílé soboty navíc i hudební svátek. ■